

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET WEERZIEN

toneelspel in zeven taferelen en een epiloog

door

Fons Vinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1997
Nr.2419

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1997/220/59
ISBN 90-385-0534-5

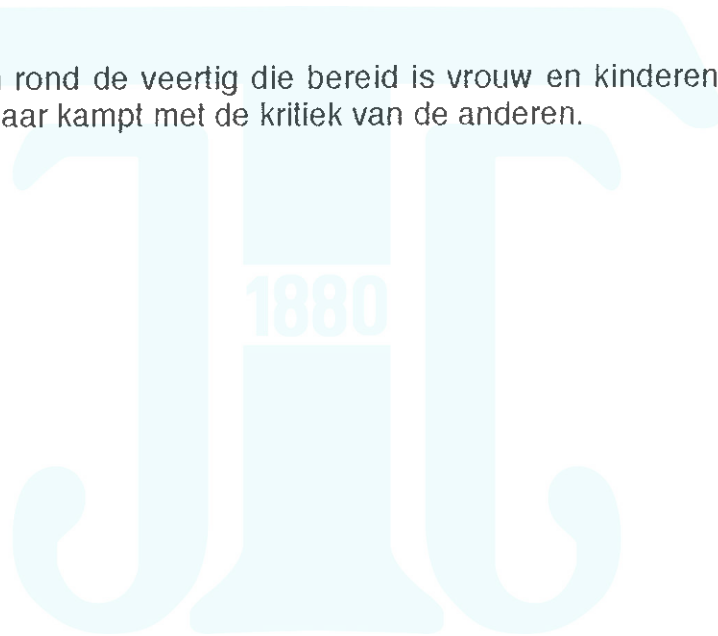
© 1997 Toneelfonds J. Janssens/Fons Vinck

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ROLVERDELING

BETTY   Temperamentvolle, jonge vrouw die op de vlucht is voor haar verleden en de grote stad.

HANS   Integer man van rond de veertig die bereid is vrouw en kinderen voor haar achter te laten maar kampt met de kritiek van de anderen.

INHOUD

Hans en Betty zien mekaar na vele jaren terug tussen een zee van mensen.

Het weerzien gebeurt als in een flits : plots staan ze oog in oog en dan verdwijnt Betty weer tussen de menigte.

Beiden herinneren zich in flash-backs weer die woelige periode die ze samen hebben doorgemaakt.

Hij was gehuwd en had twee kinderen. Zij kwam uit de grote stad en sleepte haar verleden met zich mee.

Toch vonden hun werelden mekaar en werd hun liefde passioneel en echt.

Alleen het geroddel en gepraat van de bevolking rukte hun banden uit elkaar.

En nu ontmoeten ze elkaar terug. Blijft enkel de herinnering over ?

Het verrassende einde is misschien een keerpunt in hun leven.

(Hans zit helemaal vooraan, c. cour, in een spot. Op de achtergrond hoort men rumoer op een markt. Hij "kijkt " door het raam. Dan wendt hij zich dromend naar de zaal.)

HANS De drukte op het marktplein was enorm vanmiddag. Marktkramers schreeuwden boven het geroezemoes tegen elkaar op om hun waren aan te prijzen. Ik zag je tussen al die mensen. Het was als in een droom. Na al die jaren ... die jaren van woeste storm ... die jaren die als een briesende zee over ons heen spoelden. Mijn god, ik word weer poëtisch ... maar toen je daar vanmiddag weer voor me stond ... . Ik zei : "Hallo, hoe gaat het nog ?" Je scheen niet te schrikken. Je zei : "Goed ... bye ..." en weg was je, alsof er niets was gebeurd in ons leven. Alsof dit een toevallig weerzien was van twee mensen die elkaar pas gisteren nog hebben ontmoet. "Bye ...". Ongelooflijk. Ik dacht : "dit kan toch niet ...". (spot uit - rumoer weg)

BETTY (wordt nu belicht aan de andere kant) Ik wist niet wat ik zag. Je scheen een geest die opdoemde uit de ruimte. (lacht) Ik wist niet eens wat ik zeggen moest. Het was zo lang geleden. (lacht) Sorry, je weet hoe ik altijd moest lachen wanneer ik zenuwachtig was. Ik kon niet anders uitbrengen dan "Bye"; Jongens, was me dat schrikken zeg. Hoe kon ik je zeggen ... tussen al die mensen ... . Oepsakee, daar ga ik weer. (spot uit en Betty af)

HANS (in spot) Ik herinner me nog onze allereerste ontmoeting in café "De nieuwe wereld." Daar is alles begonnen. Je was altijd zo levendig, zo onstuimig. (spot uit en zwakke belichting op café. Hans trekt overjas aan en met tas komt hij in het café. Gaat zitten aan een tafeltje)
Er was zo veel volk dat mijn vertrouwde plaatsje aan het raam reeds was ingenomen. Herman, de oude, vriendelijke waard kwam de bestelling opnemen en sloeg zoals gewoonlijk een praatje. Hij kende mijn situatie en wist als één van de weinigen dat het niet zo best boterde thuis. Suzanne was bij haar moeder gaan logeren en had de twee kinderen meegenomen. Ik miste onze Joris en Leentje eigenlijk nog het meest. Ze was ziek en ik was niet zo gerust in dat hoesten elke dag. Ik had een cola besteld en begon mijn paperassen door te nemen toen jij binnenkwam - of liever - binnenstormde. Och ja, het regende pijpestelen.
(licht wordt volledig opgetrokken)

BETTY (op - zoekt tafeltje - tot Hans die verdiept is in papieren) Excuseer, mag ik hier komen zitten ? Er is nergens een plaatsje vrij.

HANS Ja, natuurlijk. Wacht, ik ruim wat op.

BETTY Nee, niet nodig. Waar is de waard hier. Hey, psst, psst. (roept nogal luid) Een whisky-cola - whisky-cola. (stilletjes tot Hans) Of hoor je niet goed. (giechelt) Och, sorry, ik wil je niet storen.

HANS (geamuseerd) Nee - geeft niet.

BETTY (kijkt naar zijn paperassen) Hé - muziek ?

HANS Ja. (weer verdiept - zij gluurt - hij voelt zich ongemakkelijk)

(pauze)

BETTY Is dat een whisky-cola ?

HANS Nee, nee, een gewone cola.

BETTY O, ik neem een whisky-cola.

HANS Ik herinner me dat je het zelfs hebt uitgeschreeuwd .

BETTY Zo, en waar blijft hij dan ?

HANS Wie ?

BETTY Wel, wat ik heb uitgeschreeuwd.

HANS Ik haal hem wel. Herman is niet meer van de jongste.

BETTY De zak.

HANS Excuseer ?

BETTY Hé ?

HANS Wat zei je ?

BETTY Ik ? Niets - niets.

(Hans af - Betty kijkt stiekem in zijn paperassen - Hans terug op met whisky-cola)

BETTY Dank je. Bespeel je een instrument ?

HANS Ja.

(pauze)

BETTY En ?

HANS Wat ?

BETTY Ja zeg, je kan toch wel zeggen welk instrument ? Mondharmonika, blaaspijp of sla je op de gong of zo ?

- HANS Als het je interesseert, ik speel piano.
- BETTY Wauw, 't is niet waar. Wat speel je zoal ? Liedjes van toen ? Will Tura ? Elton John ? Of van "we gaan nog niet naar huis"!? Leuk.
- HANS Chopin.
- BETTY Ach ... die ... . Is dat een Amerikaan ?
- HANS Chopin was een Pools componist uit de vorige eeuw. Hij schreef walsen, bal-lades, masurka's en het mooiste zijn de nocturnes. Vooral zijn Berceuse en de Barcarolle uit 1846 werden wereldberoemd.
- BETTY Ha ... ja ... bon ... bon ... ja ... ja ... .
- HANS Nog iets ?
- BETTY Nee, nee. (drinkt in één teug het glas half leeg. Hans zit verbaasd te kijken)
Hoeveel moet ik ?
- HANS Honderdvijftig.
- BETTY Wat ? Voor een cola ?
- HANS Whisky-cola.
- BETTY Oké. (zoekt wanhopig geldbeugel) Ik zal je betalen als ik mijn geldbeugel vind.
- HANS Laat maar, 't is in orde.
- BETTY Ha, tof, dank je ... schol.
- HANS Gezondheid.
(zij drinkt de rest uit)
Jij kan er ook weg mee. Dorstig ?
- BETTY Zal wel zijn. En met al dat stof hier ... 't is hier wel een boerengat, hé ?
- HANS 't Is hier nog puur natuur. Kom jij uit de stad ?
- BETTY Jep, verleden week aangekomen. Ik woon nu in een klein huis van mijn tante een heel eind hier vandaan. Twintig minuten met de fiets. In ... verdomme, hoe heet dat nu weer ? Bunderstraat. Nee, er komt nog iets voor.
- HANS Zes Bunderstraat.
- BETTY Ja. Zeg, ze kunnen het hier ook moeilijk maken. Dit dorp is maar een scheet groot en ze geven hun straten allemaal ingewikkelde namen. Bunder - nooit

van gehoord.

HANS Een bunder is een vlaklemaat waarvan de grootte van 64 tot 148 are varieert. Dat wordt nu gelijkgesteld met een hectare.

BETTY Zeg, ben jij professor of zo ? Man, wat een uitleg. Vind je dat plezierig ?

HANS Wat ?

BETTY Zo geleerd doen. De mensen uitleg geven zonder dat ze er naar vragen.

HANS Excuseer, het was niet mijn bedoeling je te vervelen.

BETTY Laat maar zitten. Wat doe je eigenlijk ? Apotheker of beenhouwer zal je wel niet zijn. Wacht, ik zal raden. Iets met ... boeken of zo. Schrijver ? (enthousiast) Ben je artiest ?

HANS Ik ben muzikleraar.

BETTY Ach ja, natuurlijk. Waar zit ik met mijn gedachten ... . Wel ?

HANS Wat ?

BETTY Moet je nu niet vragen wat ik doe ? Ik werkte in een grootwarenhuis maar maandag begin ik hier in de Darco.

HANS Ha, bij Marjan ?

BETTY Ken je die ? Dat is mijn tante.

HANS Zo.

BETTY Nog eens hetzelfde ? Och, 't is waar, ik heb geen geld. (fluister) Ik moet be-stolen zijn op de trein. Ssst. Tegen niemand zeggen maar ik heb een spoor.

HANS Ha ?

BETTY Zal ik je het huis wijzen waar die vent naar binnen ging ? Met een bruine deur en een tuintje ervoor. Er staat een spar in.

HANS (lacht) Bert ? Dat is een goeie. Nee, Bert ... die kan je vergeten als verdachte.

BETTY Waarom ? Hij doet raar.

HANS Dat is het hem juist. Hij is wat ... enfin ... achterlijk.

BETTY Ja, maar je weet nooit met die types.

- HANS Nee, vergeet het maar. Je zal je geld wel ergens verkeerd hebben gelegd of verloren.
- BETTY Voilà, de prof weet het weer beter. Ik zal je morgen terugbetalen. Waar woon je ?
- HANS Nee, laat maar. Ik heb getrakteerd.
- BETTY Ha, nee hé vriend. Zo kom je van mij niet af. Kom dan morgen weer naar hier.
- HANS Ik heb hier morgen repetitie met het zangkoor.
- BETTY Je zingt ook nog ?
- HANS Eigenlijk ben ik dirigent.
- BETTY (schreeuwt) 't Is niet waar. Een dirigent.
- HANS Ssst. Niet zo luid.
- BETTY Ze mogen dat toch weten. (roept naar het café) Hey, hey, hij is dirigent. Hij dirigeert. Hoe heet je koor ?
- HANS Cantate Excelsior.
- BETTY Cantate ... voilà. (recht - naar het publiek)
- HANS Kom, ga zitten, ik moet weg.
- BETTY Nu al ? Ben je gegeneerd ?
- HANS Hm - de mensen kennen me hier. Iedereen kent iedereen. Dat zal je nog ondervinden.
- BETTY Dat is toch tof, jongen.
- HANS (wil weggaan)
- BETTY Zeg, je laat me hier toch zo niet zitten.
- HANS Tot ziens.
- BETTY (achter hem aan) Wacht, ik moet je nog wat vragen. Ben jij met de auto ?
- HANS Ja en de mensen kijken naar ons.
- BETTY Hé, dan kan jij me thuis afzetten. Oké ?

- HANS Ik moet eigenlijk niet die kant uit.
- BETTY Heb je al gezien wat voor weer het is ? Het giet en ik moet nog een heel eind met de fiets.
- HANS Goed, leg je fiets maar in de kofferbak.
- (Donderslag - regen)
- BETTY Voilà, daar heb je het al. Enfin, tot ziens.
- HANS Maar nee, ik zei toch je fiets in de koffer te leggen, ik breng je wel.
- BETTY Nee, manneke, je zei eerst dat je niet die kant uit moest. Laat nu maar.
- HANS Ik laat je zo niet door die regen fietsen. Kom hier. (neemt haar bij de arm)
- BETTY Nee, het hoeft niet meer. Laat me door. Salut.
- HANS Nee, jij gaat met me mee.
- BETTY Hulp, hij wil me ontvoeren.
- HANS Ben jij nu helemaal gek ? Je bent dronken.
- BETTY Van die ene whisky-cola zeker ? Je zou me meer moeten trakteren dan dat ene drankje. (roept) En laat me los.
- HANS Hou daar mee op. (kijkt schichtig om zich heen)
- BETTY Hé, is de dirigent beschaamd ? Zal ik eens een aria ten beste geven ? Je mag zelf kiezen welke.
- HANS Nee, laat maar zitten. Ga je nog mee of niet ?
- BETTY Bij jou thuis of bij mij ?
- HANS Nee, ik zet je gewoon thuis af.
- BETTY Ik heb niet veel om je aan te bieden.
- HANS Ik kom niet mee binnen hoor.
- (hevige donderslag)
- BETTY Heb je een paraplu ?
- HANS Regenscherm. Nee, dat ligt in de auto.

BETTY Proficiat. We zullen wel eventjes kletsnat zijn maar kom. Je biedt me toch je jas aan ?

(Hans ontdoet zich van zijn regenjas en hangt hem over hen beiden.
Oeps, tof zeg. Blijf dicht bij mij maar blijf van me af, ridder.

(ze verdwijnen onder de regenjas terwijl Betty een lied aanheft : "Onder moeders paraplu)"

II

(Men hoort de regen en de storm. Het portier van een auto klappt dicht. Een deur wordt open en dicht gedaan. Betty steekt het licht aan. We bevinden ons in haar kleine huis. Alleen het hoogstnodige is er aanwezig : zetel, tafeltje, enz. Dan hoort men hoe iemand een auto wil starten maar daar blijkbaar niet in slaagt)

BETTY (aan het raam) Woeps. (wenkt om binnen te komen - dan bedoelt ze : "Ik zet koffie". Ze gaat even weg. Even later komt Hans op)

HANS (voorzichtig op. Ondoet zich van zijn natte regenjas. Kijkt rond) Die wagen wil maar niet starten. Ik begrijp het niet. Hij kan waarschijnlijk niet tegen dat vochtig weer.

BETTY (achter) Je moet er tegen praten. Ik doe dat ook met de planten van mijn tante. Wedden dat ze luisteren ? Mijn tante zegt dikwijls : "Hoe doet ze het ?" (op) Soms verklaart ze me een beetje gek maar daar heb ik geen problemen mee. In de stad zegden ze dat ook. Ik ben dat gewend. (ze ratelt nu aan één stuk door) Voor mijn part kletsen ze zoveel ze willen. Mensen moeten nu eenmaal kunnen kletsen, vind je ook niet ? Ik denk dat het voor de mens van evenveel belang is als eten en drinken of sex. Sommigen hebben daar natuurlijk niet zoveel behoefte aan maar dat maakt elk voor zichzelf uit, vind ik. Wat vind jij daarvan ? Of ben jij niet zo'n sexmaniak ? Oeps, verkeerde vraag, denk ik.

HANS Hou jij ooit wel eens op ?

BETTY Waarmee ?

HANS Jij bent nu al de hele tijd aan het aflopen als een C.D.-speler.

BETTY Hé, die is goed. Alleen gevonden ? Goed jongen, je gaat er op vooruit, weet je dat ?

HANS Ik moet onmiddellijk bellen naar de garagist. Waar is de telefoon ?

BETTY De telefoon ?

HANS Ja, de telefoon. Ken je dat niet ? Dat is zo'n ding met een hoorn aan. Daar spreek je in.

BETTY Maar wat ben jij toch een slim ventje, zeg. Alleen, ik heb zo geen ding met een hoorn aan waar je in spreekt.

HANS Nu nog mooier. Hoe kan ik nu een garage opbellen ?

BETTY Je zou mijn fiets kunnen nemen en tot daar rijden.

HANS In dit rotweer ? Jij bent ... . Och, laat maar. Verdomme.

- BETTY Ooooooch, de dirigent vloekt. Tsss. Ach, de koffie. (af - roept : "zet je maar neer, dat is minder vermoeiend" . Hij zit echter niet. Op met koffie)
Zo, zeg nu nog eens dat ik geen goeie gastvrouw ben. Koekjes heb je zeker niet mee ? (roept) En ga zitten. (hij doet dit verschrikt) Dat is al beter. Ik heb een hekel aan mensen die de hele tijd blijven rechtstaan.
- HANS Zeg, ik zit in de knoei, weet je dat ?
- BETTY Waarom ? Wacht er iemand op je ?
- HANS Eigenlijk wel.
- BETTY Wie ?
- HANS Dat heeft toch geen belang ?
- BETTY Och, is het een vrouwspersoon ?
(Hans aarzelt)
Ik snap het al.
- HANS Nee, dat snap je niet.
- BETTY O, best, ik snap het niet. Maar luister eens. Het regent pijpestelen, je auto doet het niet meer, ik heb geen telefoon ... dus kan jij hier niet weg.
- HANS Die regen houdt wel eens op.
- BETTY Ja, maar intussen wacht je hier en kunnen we toch wat gezellig kletsen. Wacht, ik neem iets sterkers. (haalt fles whisky en cola boven) Tatata.
- HANS Ha nee, je zei dat je niet veel in huis had. En ik heb al genoeg op.
- BETTY Hier ben ik de boss. (schenkt in)
- HANS Och, waarom niet eigenlijk.
- BETTY Zie je wel dat je een grote jongen bent. Nasdrovia.
- HANS Wat ?
- BETTY Nasdrovia, dat is santé in het Russisch.
- HANS Ken jij Russisch ?
- BETTY Nee, maar santé ken ik wel in verschillende talen.
(ze drinken - men hoort een auto stoppen)
- HANS Ik ben hier weg, ik wil niet dat iemand mij hier ziet. (wil zich verbergen)

- BETTY Maar doe niet zo zenuwachtig. (kijkt door het raam) De auto van mijn oom. Die brengt de sleutel van de winkel. Ik moet morgenvroeg open doen. (naar deur) Die deur daar.
- HANS Deze ?
- BETTY Hoeveel deuren zie je ?
- HANS Eén.
- BETTY Wel dan ?
- HANS 't Is al goed. (er wordt gebeld - Betty af en even later weer op met sleutels - Hans verontrust weer op) Daar staat een bed.
- BETTY Jezus, wist je dat niet ? In een slaapkamer staat gewoonlijk een bed.
- HANS Ik verberg me niet in jouw slaapkamer. (er wordt weer gebeld)
- BETTY Ja, ja. (duwt hem de kamer in) Let op want de deur klemt ... soms. (af - gaat openmaken - stem murmelt) Nee, een kennis uit de stad. Geen probleem. (sluit deur en op) Kom er maar uit. (zet muziek op)
- HANS (morrelt aan deur) Die deur klemt.
- BETTY Wat ?
- HANS (off) Dat die deur klemt.
- BETTY Dat heb ik toch gezegd. (wil hem bevrijden maar slaagt daar niet in) Wacht even. (Hans morrelt aan deur)
- HANS Hoe zit het, ga je nog opendoen ? Hallo, hallo. Heu, dingetjes, hoe heet je eigenlijk ? Komt er nog wat van ? (Bonst op deur)
- BETTY (probeert tevergeefs de deur open te krijgen) Zeg, schreeuw niet zo. Mijn oom zag je auto en vroeg zich af wie dat kon zijn. Straks hoort hij je nog en keert hij terug om te zien wat er aan de hand is.
- HANS (off) Wat zei je ?
- BETTY Ik zei dat ... ach, laat maar.
- HANS Wat ?
- BETTY Niets.
- HANS Ga je die deur nog openmaken of hoe zit het ?

- BETTY Ik doe mijn best maar ik kan niet. Wacht, hef de deur wat naar omhoog. Ja, doe je dat ?
- HANS Ja.
- BETTY Goed, nu druk ik er tegenaan. En nu trekken, met één ruk.
(de deur vliegt open en Betty vliegt mee de kamer in. Het wordt even stil achter de scène) Dat is wat ze noemen met de deur in huis vallen. (stille) Zou je me niet eens loslaten ? Je koffie wordt koud.
- HANS Sorry. (ze komen op - wat gegeneerd - Hans legt zijn haar goed - Betty zet muziek af)
- BETTY Jij weet ook nogal van aanpakken, zeg. Ik dacht dat je me ging wurgen. Even drinken om te bekomen.
- HANS Hmm, wat daarnet is gebeurd, ik ... ik ... .
- BETTY Ja ?
- HANS Dat is niet mijn gewoonte.
- BETTY Gelukkig maar. Vond je 't zalig ?
- HANS Vergeet het maar. Laten we er van uitgaan dat er niets is gebeurd.
- BETTY Hoezo niets ? Kom, kom, we weten allebei wat er is gebeurd. Ik drukte tegen de deur en jij trok als een bezetene aan de andere kant. Toen we samen op bed vielen, keek je me aan en nam je me vast en toen ... .
- HANS Ja, ja, bespaar me de details, alsjeblieft. Trouwens, jij bleef boven op me liggen.
- BETTY En dat vond je vervelend zeker ? Ik heb je anders niet horen zeggen : "ga weg, ik kan er niet tegen."
- HANS Dit is de eerste keer dat me zoiets overkomt. Excuseer, het zal niet meer voorvallen.
- BETTY Ik zou zoiets niet zeggen. Je weet maar nooit wat er nog allemaal gebeurt. Drink nog wat om te bekomen. (schenkt in)
- HANS Nee, ik kan er niet zo goed tegen.
- BETTY Er zijn veel dingen waar jij niet tegen kan als ik je zo hoor praten. Tot het zover is. Dan ben je niet meer te houden. Jongen, toch, wat kom jij verrassend uit de hoek, zeg.
- HANS Ja kom, zwijg er maar over. 't Is voorbij.